

De rijdende dichter

**Lees
dit
als je
er
toch
zit**

Het beste alternatief
voor je smartphone

Er is altijd iets

Soms heb je tegenslag
Soms heb je geluk
Tel je zegeningen
En maak je niet te druk

Mijn thuis

Er zijn heel veel plekken
Waar je een huis kan bouwen
In een wei of langs een drukke straat
Zolang jij er met mij samenwoont
Maakt het mij niet uit waar ons huisje staat

Afschuifstelsel

Je schuift de problemen van je af
Daar moet een ander voor boeten
Want jij veegt je straatje schoon
Maar je veegt ze een ander voor de voeten

Tussen vier muren

Een leven tussen vier muren is niks voor mij
Geef mij maar een cabine met een flink stuur
En een groot raam waardoor ik naar buiten tuur
In dát huisje word ik blij

Sonnet voor de lockdownstrijder

6 januari 2022

De wereld is opnieuw dicht
Iedereen gevangen achter de voordeur
Maar de vrachtwagenchauffeur
Vervult zwijgend zijn plicht

Geen beleid houdt hem tegen
Zijn beroep is van essentieel belang
En daarom rijdt hij met een rotgang
Over de verlaten wegen

Veel andere dingen gaan helaas teloor
Maar transport is niet te stoppen
Dat gaat altijd maar door

Dus nu geen geklaag, gezeik of gezeur
Hier past slechts een diepe buiging
Voor de hardwerkende camionneur

Bier en bitterballen

Op vrijdag werk ik altijd rap
Want dan mag ik mijn wekelijkse vette hap
Als het werk is gedaan
Rij ik op de linkerbaan
Plankgas naar de frituur
Bestel bier en bittergarnituur
Na al dat gejakker op de wegen
Kan ik er hiermee weer een weekje tegen

Papa op de foto

Soms lig ik 's nachts in mijn bed te woelen
Omdat ik de gedachte niet kan verdragen
Dat ik allerlei dingen niet meer weet
Veel herinneringen aan jou vervagen
Ik kan je niet meer ruiken of voelen
Ik ben zó bang dat ik je vergeet

Jouw leven hield op, het mijne ging door
Zo gaat dat nu eenmaal, ja ach,
Maar ineens was ik je weer op het spoor
Je kwam onverwacht op bezoek
Je zei even hallo en goeiedag
Na het openen van het fotoboek

Op een oude foto, wazig en bleek
Lag op een bruine bank van leer
Met opgetrokken knieën mijn lieve ouweheer
Op zijn dijen een baby; dat was ik
Mijn vader had een apetrotse blik
Terwijl hij naar mij keek

Ik bedwing mijn tranen uit alle macht
wil niet dat m'n dochtertje mij zo ziet
Zij bekijkt ook de foto en zegt dan zacht:
'Opa is een sterretje
Hij heeft zijn oogjes dicht
Maar hij slaapt nog niet'